

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE, PODNEBJE IN ENERGIJO

Langusova ulica 4, 1000 Ljubljana

T: 01 478 82 00
E: gp.mope@gov.si
www.mope.gov.si

Številka: 35409-6/2021-ARSO-39

Datum: 12. 1. 2026

Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo izdaja na podlagi 4. točke tretjega odstavka 77. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/09-ZMetD, 66/06-OdlUS, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09-ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17-GZ, 21/18-ZNOrg, 84/18-ZIURKOE in 158/20) in prvega odstavka 319. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 23/24, 21/25 – ZOPVOOV in 56/25 – PoZ) v ponovnem postopku izdaje sklepa o prijavi nameravane spremembe v obratovanju naprav, ki lahko povzročata onesnaževanje okolja večjega obsega, upravljavcu Salomon, d.o.o., Vevška cesta 52, 1260 Ljubljana - Polje, ki ga zastopa direktor Gregor Repič njega pa po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Mihelj, Barbič in partnerji, o.p., d.o.o., Prvomajska ulica 23, 5000 Nova Gorica, naslednji

SKLEP

1. Nameravana sprememba v obratovanju naprav A1 in A2, ki jo je upravljavec Salomon, d.o.o., Vevška cesta 52, 1260 Ljubljana – Polje, prijavil dne 25. 1. 2021, ni večja sprememba, vendar zahteva spremembo pogojev in ukrepov v okoljevarstvenem dovoljenju št. 35407-1/2016-22 z dne 9. 10. 2017, ter zanjo ni potrebno izvesti presoje vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstvenega soglasja.
2. O stroških postopka bo odločeno s posebnim sklepom.

Obrazložitev

Agencija Republike Slovenije za okolje, ki je kot organ v sestavi Ministrstva za okolje in prostor opravljala naloge s področja varstva okolja (v nadaljevanju: agencija) je dne 16. 4. 2021 prejela pritožbo zoper sklep agencije št. 35409-6/2021-7 z dne 31. 3. 2021, ki jo je vložila Občina Lenart, Trg osvoboditve 7, 2230 Lenart v Slovenskih goricah, ki jo zastopata Odvetnika Aleksander Tušek in Tanja Zorjan Tušek, Jurovska cesta 17, 2230 Lenart v Slovenskih goricah (v nadaljevanju: občina / stranski udeleženec).

Drugostopenjski organ Ministrstvo za okolje in prostor (v nadaljevanju: drugostopenjski organ) je dne 7. 9. 2021 izdal sklep št. 35402-22/2021-2550-2 s katerim je odločil, da se pritožba občine zoper sklep agencije št. 35409-6/2021-7 z dne 31. 3. 2021, zavrže.

Upravno sodišče Republike Slovenije je dne 19. 10. 2021 s strani občine prejelo tožbo zoper sklep drugostopenjskega organa št. 35402-22/2021-2550-2 z dne 7. 9. 2021 in zoper sklep agencije št. 35409-6/2021-7 z dne 31. 3. 2021.

S sodbo opr. št. II U 314/2021-29 z dne 3. 9. 2024 (v nadaljevanju: sodba) je Upravno sodišče Republike Slovenije odločilo, da:

- se tožba v delu, ki se nanaša na sklep agencije št. 35409-6/2021-7 z dne 31. 3. 2021, zavrže;
- se tožbi v delu, ki se nanaša na sklep drugostopenjskega organa št. 35402-22/2021-2550-2 z dne 7. 9. 2021, ugotovi, navedeni sklep pa odpravi in se zadeva vrne istemu organu v ponovni postopek;
- je tožena stranka dolžna tožeči stranki v roku 15 dni od vročitve te odločbe povrniti stroške postopka v višini 469,70 EUR, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki začnejo teči od poteka paricijskega roka dalje do plačila;
- prizadeta stranka nosi sama svoje stroške postopka.

Vlada Republike Slovenije je ob upoštevanju sodbe dne 17. 4. 2025 izdala odločbo št. 02100-2/2025/4 (v nadaljevanju: odločba vlade), s katero je odločila, da:

- se pritožbi občine ugotovi in odpravi sklep agencije št. 35409-6/2021-7 z dne 31. 3. 2021 ter zadeva vrne upravnemu organu prve stopnje v ponovni postopek in odločanje;
- so stroški, ki so v zvezi s pravnim zastopanjem v pritožbenem postopku nastali Občini Lenart, Trg osvoboditve 7, 2230 Lenart, po odvetniku Aleksandru Tušek in odvetnici Tanji Zorjan Tušek, oba Jurovska cesta 17, 2230 Lenart v Slovenskih goricah, nadaljnji stroški postopka o katerih bo odločil organ prve stopnje ob dokončni odmeri vseh stroškov postopka.

V skladu z Zakonom o spremembah Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 163/22), ki je na novo določil ministrstva, ki sestavljajo Vlado Republike Slovenije in drugega odstavka 22. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, 175/20 – ZIUOPDVE in 3/22 – ZDeb; v nadaljevanju: ZUP) je bilo za ta postopek pristojno Ministrstvo za naravne vire in prostor. Na podlagi Sklepa o datumu prenosa nedokončanih postopkov (Uradni list RS, št. 32/23) je za vodenje in odločanje v tem postopku od 1. 4. 2023 dalje pristojno Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo, Direktorat za okolje (v nadaljevanju: ministrstvo).

Ministrstvo pojasnjuje, da se od uveljavitve Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 23/24, 21/25 – ZOPVOOV in 56/25 – PoZ; v nadaljevanju: ZVO-2) dalje za spremembe v obratovanju naprav, ki povzročajo industrijske emisije (prej: naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega) več ne zahteva vložitev prijave nameravane spremembe in izvedba postopka izdaje sklepa o vrsti nameravane spremembe, saj ZVO-2 več ne določa izvedbe (pred)postopka prijave nameravane spremembe in izdaje sklepa o vrsti nameravane spremembe, pred vložitvijo vloge za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja za naprave, ki povzročajo industrijske emisije (prej: naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega).

V skladu s prvim odstavkom 304. člena ZVO-2, se postopki začeti na podlagi ZVO-1, končajo po določbah ZVO-1. Prav tako iz 302. člena ZVO-2 izhaja, da se predhodni postopki v povezavi s postopkom presoje vplivov na okolje, začeti na podlagi 51.a člena ZVO-1, končajo po določbah ZVO-1.

V skladu s prvim odstavkom 29. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije (Uradni list RS, št. 68/22) se postopki, začeti na podlagi Uredbe o vrsti

dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15) pred uveljavitvijo ZVO-2, končajo v skladu z Uredbo o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15; v nadaljevanju: Uredba o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega).

Prav tako je treba v skladu s pravno teorijo in sodno prakso, v primeru, da je bila odločba odpravljena in zadeva vrnjena v ponovno odločanje prvostopenjskemu organu, odločiti po predpisu, ki je veljal v času odločanja na prvi stopnji, ne glede na to, da se je predpis medtem spremenil. Ob upoštevanju ustavnega načela zaupanja v pravo je torej treba uporabiti pravo, ki je veljalo v času odločanja na prvi stopnji oziroma v času, ko bi moralo biti odločeno o pravici ali pravni koristi, saj ustavnopravna razlaga načela zakonitosti in zaupanja v pravo (vključno s predvidljivostjo) ne more voditi v poslabšanje pravnega položaja stranke (tako tudi odločba USRS Up-304/01 z dne 20. 5. 2004, sodba UPRS IV U 75/2015 z dne 14. 1. 2016).

Ministrstvo mora kot upravni organ prve stopnje v ponovnem postopku upoštevati stališča sodbe, iz katerih izhaja, da občina sodi v krog upravičenih oseb, ki jim je potrebno omogočiti sodelovanje v predmetnem upravnem postopku, v katerem se odloča o nameravani spremembi v obratovanju naprav A1 in A2, ki jo je upravljavec prijavil dne 25. 1. 2021.

Opis prijave nameravane spremembe

Agencija je dne 25. 1. 2021 od upravljavca Salomon, d.o.o., Vevška cesta 52, 1260 Ljubljana - Polje, ki ga je zastopal direktor Gregor Repič (v nadaljevanju: upravljavec), prejela prijavo nameravane spremembe v obratovanju naprav, ki lahko povzročata onesnaževanje okolja večjega obsega, in sicer naprave A1, v kateri se izvaja dejavnost odstranjevanja mešanih komunalnih odpadkov, ki vključuje predhodno obdelavo odpadkov, namenjenih sežigu ali sosežigu, s proizvodno zmogljivostjo 167 ton odpadkov na dan, in naprave A2, v kateri se je izvajala dejavnost predelave odpadkov po mehanski obdelavi odpadkov, namenjenih sežigu ali sosežigu ter predelava odpadkov v trdno gorivo, namenjenemu sežigu in sosežigu, s proizvodno zmogljivostjo 250 ton odpadkov na dan.

Upravljavec je v sklopu prijave in njenih dopolnitev predložil:

- Obrazec prijave nameravane spremembe z dne 22. 1. 2021;
- Opis spremembe v obratovanju naprave in opis pomembnih vplivov nameravane spremembe na okolje z dne 22. 1. 2021;
- Utemeljitev, da ni potreben predhodni postopek z dne 22. 1. 2021;
- Potrdilo o plačilu upravne takse z dne 21. 1. 2021;
- Dopolnitev prijave spremembe v obratovanju naprave št. 35409-6/2021 z dne 11. 3. 2021;
- Gradbeno dovoljenje za nadstrešek za skladiščenje nenevarnih odpadkov na zemljiščih v k.o. Lenart v Slovenskih goricah s parcelnima št. 1189/14 in 1182/1, ki ga je pod št. 351-28/2016/17 dne 29. 9. 2016 izdala Upravna enota Lenart, Trg osvoboditve 7, 2230 Lenart v Slovenskih goricah;
- Gradbeno dovoljenje za gradnjo nadstreška za nalaganje trdega goriva na transportna vozila na zemljišču v k.o. Lenart s parcelno št. 1182/1, ki ga je pod št. 351-51/2013/22 dne 22. 10. 2013 izdala Upravna enota Lenart, Trg osvoboditve 7, 2230 Lenart v Slovenskih goricah;
- Podatke o višini in globini rekonstrukcije objekta.

Skladno s prvim odstavkom 77. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06-ZVO-1-UPB1, 49/06-ZMetD, 66/06-OdlUS, 33/07-ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09-ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17-GZ, 21/18-ZNOrg, 84/18-ZIURKOE in 158/20, v nadaljevanju: ZVO-1) je moral upravljavec naprave vsako nameravano spremembo v obratovanju naprave iz 68. člena ZVO-1, ki je bila povezana z delovanjem ali razširitvijo naprave in je lahko vplivala na okolje, ali spremembo glede upravljavca pisno prijaviti ministrstvu, kar je dokazoval s potrdilom o oddani pošiljki.

Skladno s tretjim odstavkom 77. člena ZVO-1 mora ministrstvo v ponovnem postopku na podlagi prijave in ob smiselni uporabi določb 51. in 51.a člena ZVO-1 s sklepom ugotoviti, da:

1. je nameravana sprememba večja in je zanjo treba izvesti tudi presojo vplivov na okolje ter pridobiti okoljevarstveno soglasje in spremeniti okoljevarstveno dovoljenje,
2. je nameravana sprememba večja, vendar zanjo ni treba izvesti presoje vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstvenega soglasja, vendar je treba spremeniti okoljevarstveno dovoljenje,
3. nameravana sprememba ni večja, vendar je treba zanjo izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje ter spremeniti okoljevarstveno dovoljenje,
4. nameravana sprememba ni večja, vendar je treba zaradi nameravane spremembe spremeniti pogoje in ukrepe v veljavnem okoljevarstvenem dovoljenju, ali
5. zaradi nameravane spremembe ni treba spremeniti okoljevarstvenega dovoljenja.

Upravljavec je v obrazcu prijave nameravane spremembe navedel, da se nameravana sprememba nanaša na:

- napravo A1, v kateri se izvaja dejavnost odstranjevanja mešanih komunalnih odpadkov, ki vključuje predhodno obdelavo odpadkov, namenjenih sežigu ali sosežigu, s proizvodno zmogljivostjo 167 ton odpadkov na dan;
- napravo A2, v kateri se izvaja dejavnost predelave odpadkov po mehanski obdelavi odpadkov, namenjenih sežigu ali sosežigu ter predelava odpadkov v trdno gorivo, namenjenemu sežigu in sosežigu, s proizvodno zmogljivostjo 250 ton odpadkov na dan;
- napravo B1, v kateri se izvaja dejavnost predelave (sortiranja) nenevarnih odpadkov s proizvodno zmogljivostjo 250 ton odpadkov na dan;

za katere je bilo izdano okoljevarstveno dovoljenje št. 35407-1/2016-22 z dne 9. 10. 2017 (v nadaljevanju: okoljevarstveno dovoljenje), pri čemer v ponovnem postopku ministrstvo ugotavlja, da se naprava B1 ne uvršča med naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, tj. naprave iz 68. člena ZVO-1, zato zanjo ne veljajo določbe 77. člena ZVO-1, kar pomeni, da pred vložitvijo vloge za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, skladno z drugim odstavkom 85. člena ZVO-1, upravljavcu nameravane spremembe v obratovanju te naprave B1 ni bilo treba pisno prijaviti ministrstvu, saj se (je) ta naprava B1 uvršča(la) med druge naprave iz 82. člena ZVO-1.

Upravljavec je v opisu spremembe v obratovanju naprav in opisu pomembnih vplivov nameravane spremembe na okolje pojasnil, da se nameravana sprememba nanaša na:

- zamenjavo tehnološke enote N1.1 na napravi A2, in sicer se bo tehnološka enota vsipni jašek s transportnim trakom (N1.1) zamenjala z novo tehnološko enoto mlinom za predmletje in doziranje odpadkov s transportnim trakom, pri čemer bo oznaka nove tehnološke enote ostala enaka, tj. N1.1, saj se bo le-ta postavila na isto mesto, kjer sedaj stoji tehnološka enota N1.1. Upravljavec pojasnjuje, da se bo z zamenjavo tehnološke enote izboljšala predpriprava odpadkov pred zračno separacijo in izločanjem kovin ter končnim mletjem, in zagotovilo bolj natančno mešanje odpadkov za pripravo trdnega goriva ter boljša kontrola procesa z namenom zagotavljanja višje kvalitete trdnega goriva, pri čemer se bo zmanjšala tudi kapaciteta naprave A2 (predvideno na 144 t/dan oziroma 50.400 ton/leto – za 350 delovnih dni), saj nova tehnološka enota zahteva dnevno vzdrževanje in ustavitve zaradi kontrole procesa. Upravljavec dodatno pojasnjuje, da je namen predmetja pridobivanje homogenega materiala za naslednjo stopnjo predelave,

in da se bo z boljšo homogenostjo omogočilo boljše in natančnejše mešanje različnih odpadkov namenjenih pripravi trdnega goriva, posledično pa tudi višja kakovost trdnega goriva;

- spremembo toka odpadkov na napravi A2, in sicer se odpadki s številko odpadka 19 12 12, ki nastajajo po obdelavi (odstranjevanju) na napravi A1, ne bodo več vodili na obdelavo (predelavo) na napravo A2, na kateri poteka predelava nenevarnih odpadkov v trdno gorivo. Upravljavec pojasnjuje, da se sprememba uvaža zaradi zahtev (trga) po višji kakovosti trdnega goriva (s številko odpadka 19 12 10) z manjšo granulacijo;
- zamenjavo treh tehnoloških enot – vsipnih jaškov z vhodnim verižnim transporterjem (N3.1), (N3.10) in (N3.14) na treh sortirnih linijah naprave B1 z dozatorji z odpiralcem vreč in transportnim trakom, pri čemer bodo oznake novih tehnoloških enot ostale enake, tj. N3.1, N3.10 in N3.14, saj se bodo le-te postavile na ista mesta, kjer sedaj stojijo tehnološke enote N3.1, N3.10 in N3.14. Upravljavec pojasnjuje, da bo zamenjava tehnoloških enot izboljšala sistem ločevanja odpadkov na sortirnih linijah, strojno odpiranje vreč pa bo razbremenilo delavce fizičnih obremenitev. Z odpiralci vreč se bodo vreče različnih velikosti odprle (ne pa tudi zmlele) in skoraj popolnoma izpraznile, in ker ne bo več potrebe po ročnem trganju vreč, bodo delavci lahko tudi več pozornosti namenili bolj kakovostnemu izločanju posameznih frakcij odpadkov;
- postavitev oziroma vključitev nove tehnološke enote – sesalec folij, kateri se bo dodelila oznaka N3.21. Sesalec folij (N3.21) se bo na napravi B1 namestil za dozatorjem z odpiralcem vreč in transportnim trakom (N3.1) z namenom izločanja večjih folij, ki se nato sortirajo po materialih na sortirni liniji 2 (N3.11) in sortirni liniji 3 (N3.15). Upravljavec pojasnjuje, da je namestitev nove tehnološke enote N3.21 potrebna zaradi boljšega ločevanja posameznih frakcij, ki se po sortiranju pošiljajo na recikliranje. Dodatna tehnološka enota sesalec folij (N3.21) bo izboljšala sistem ločevanja odpadkov na sortirni liniji, saj se bo s sesalcem folij pred sortirno linijo odstranilo folije, tako da bo na sortirni trak prispela le težja plastika, folije pa bodo potovale po ločeni liniji skozi zračni ločevalnik v zabojnike. Zrak iz zračnega ločevalnika se vodi na čiščenje na filter in nato očiščen vrača v proces. Z vključitvijo nove tehnološke enote N3.21 bodo lahko delavci več pozornosti namenili bolj kakovostnemu izločanju posameznih frakcij odpadkov;
- zamenjavo obstoječega biofiltra z novim kemičnim filtrom. Upravljavec pojasnjuje, da bo novi kemični filter deloval na osnovi absorpcije in adsorpcije – polnjen bo z impregniranim aktivnim ogljem in amorfnim dialuminijevim trioksidom. Polnitev bo reagirala s kontaminanti in vlago iz zraka, pri čemer se bodo s kemično reakcijo kontaminanti prisotni v zraku nevtralizirali. Soli, ki bodo nastajale pri reakciji bodo ostale v polnilu. Filter bo deloval z izsesavanjem zraka iz prostora, v katerem bo nastajal podtlak. Prečiščen zrak pa se bo odvajal v atmosfero;
- rekonstrukcijo objektov. Upravljavec pojasnjuje, da je namen rekonstrukcije objektov, za kar je treba pridobiti gradbeno dovoljenje:
 - uskladitev z zahtevami Uredbe o skladiščenju trdnih gorljivih odpadkov na prostem (Uradni list RS, št. 53/19);
 - (v celoti) zagotoviti skladiščenje in manipulacijo odpadkov v pokritih prostorih (objektih) z ustrezno požarno varnostjo;
 - preprečiti izpostavljenost odpadkov padavinam in tako preprečiti oziroma zmanjšati nastanek izcednih vod;
 - urediti nov učinkovit sistem čiščenja zraka za napravi A1 in A2.

Upravljavec je nadalje v sklopu opisa pomembnih vplivov nameravane spremembe na okolje pojasnil, da dodatnih vplivov na okolje ne bo, in da bo zaradi nameravane spremembe vpliv na okolje pravzaprav pozitiven, in sicer zaradi:

- boljšega ločevanja in zmanjšanja količin odpadkov na lokaciji;
- zmanjšanja količin odpadkov, ki jih ni možno reciklirati in jih je potrebno odlagati;

- zmanjšanja nepokritih površin, kar bo imelo za posledico zmanjšanje emisij v vode;
- zamenjave obstoječega biofiltra s kemičnim filtrom z boljšim zajemanjem zraka in učinkovitejšim čiščenjem, s čimer se bodo zmanjšale emisije v zrak.

Glede emisij v vode je upravljavec pojasnil, da se bo zaradi rekonstrukcije površina nepokritih površin, na katerih nastajajo industrijske odpadne vode zmanjšala za cca. 3.500 m². Odpadne vode, ki nastajajo pri obratovanju biofiltra ne bodo več nastajale, saj se bo le-ta zamenjal s kemičnim filtrom. Upravljavec ocenjuje, da se bo letna količina odpadnih vod na lokaciji zmanjšala za cca. 3.000 m³ oziroma 65,5%.

Glede emisij v zrak je upravljavec pojasnil, da bo pri obratovanju nove tehnološke enote mlina za predmletje in doziranje odpadkov s transportnim trakom (N1.1) na napravi A2 lahko prihajalo do nastanka (manjših) emisij v zrak, in sicer prahu, ki pa se bo zajemal in vodil na vrečasti filter. Sesalec folij (N3.21) bo imel integriran sistem čiščenja in kroženja zraka. Namesto biofiltra se bo za čiščenje odsesanega zraka uporabljal kemični filter. Večja pokritost površin bo tudi prispevala k zmanjšanju emisij v zrak, saj bo tudi del manipulacije, ki sedaj poteka na prostem, potekal v objektu (hali). Tudi emisije vonjav se ne bodo pojavljale oziroma se bodo zmanjšale, saj se bo večina odpadkov nahajala v objektu (hali).

Glede emisij hrupa je upravljavec pojasnil, da ker gre za zamenjave tehnoloških enot, dodatnega hrupa na lokaciji ne bo, pri čemer ministrstvo ugotavlja, da se bo postavila tudi nova tehnološka enota sesalec folij (N3.21), in da so emisije hrupa odvisne tudi od vrste posamezne tehnološke enote in njihovega načina obratovanja, vgrajene protihrupne zaščite, itd.

Glede nastajanja in ravnanja z odpadki je upravljavec pojasnil, da se bo s predvideno zamenjavo tehnoloških enot zagotovila kvalitetna obdelava odpadkov, in sicer se bo zvišala kvaliteta proizvedenega trdnega goriva in izboljšalo sortiranje odpadkov na sortirnih linijah, ki bo imelo za posledico povečanje količine odpadkov, ki se še lahko reciklirajo in zmanjšanje količine odpadkov, ki se odlagajo. Sprememba toka odpadkov (iz naprave A1 se lahka frakcija ne bo več vodila na napravo A2) bo imela za posledico tudi zmanjšanje kapacitete naprave A2. Zaradi rekonstrukcije se bo povečala pokrita površina, tako da se bo večina odpadkov skladiščila v pokritih in zaprtih prostorih, s čimer bo zmanjšan vpliv odpadkov na okolje. Določena količina odpadkov se bo še vedno skladiščila na prostem, pri čemer bo upravljavec upošteval zahteve Uredbe o skladiščenju trdnih gorljivih odpadkov na prostem.

Upravljavec je glede vpliva nameravane spremembe na območja, na katerih je predpisan poseben režim v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave, ali predpisi, ki urejajo varovanje virov pitne vode in na območja, na katerih je predpisan poseben režim v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo kulturne dediščine, pojasnil, da je glede zaščite rastlin in živali pregledal lokacijo naprav glede na območja Nature 2000, ekološko pomembna območja, zavarovana območja, naravne vrednote, habitate, vodne vire in kulturno dediščino, in ugotovil, da se lokacija naprav nahaja v industrijski coni, ter da ne leži na območjih, na katerih je predpisan poseben režim v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave, predpisi, ki urejajo varovanje pitne vode in predpisi, ki urejajo varstvo kulturne dediščine.

Glede (izrednih) nesreč je upravljavec pojasnil, da lahko pri obdelavi odpadkov na (novih) zamenjanih tehnoloških enotah pride do (izredne) nesreče, in sicer:

- požara, kar je sicer zelo majhna možnost, saj se ne ravna z odpadki ali snovmi, ki bi povzročale požar ali bi bile vnetljive; obstaja pa seveda možnost, da zaradi človeške ali mehanske napake pride do požara;
- razlitja goriva in/ali olj.

Upravljavec je pojasnil, da ukrepe za preprečevanje požara že izvaja, in sicer:

- redno vzdrževanje opreme;
- redno izobraževanje zaposlenih;

- druge ukrepe opredeljene v oceni požarne varnosti, požarnem redu, požarnem načrtu in načrtu evakuacije ter internih navodilih.

Poleg navedenih ukrepov ima upravljavec predvideno obnovo oziroma novo ureditev protipožarnega sistema.

Upravljalavec je tudi pojasnil, da izvaja ukrepe za preprečevanje razlitij, in sicer:

1. postavitve absorpcijskih sredstev (eko zabojniki);
2. redno vzdrževanje opreme;
3. redno izobraževanje zaposlenih.

Izvedba ustne obravnave v ponovnem postopku in opredelitev do stališč stranskega udeleženca

Ministrstvo je dne 17. 10. 2025 izvedlo ustno obravnavo zaradi razjasnitve stvari ter zagotovitve možnosti upravljavcu in stranskemu udeležencu Občini Lenart, Trg osvoboditve 7, 2230 Lenart v Slovenskih goricah, ki jo po pooblastilu zastopata Odvetnika Aleksander Tušek in Tanja Zorjan Tušek, Jurovska cesta 17, 2230 Lenart v Slovenskih goricah, da se izjavita o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločanje, ter da se stranki izjavita o zahtevkih ter navedbah stranke z nasprotnim interesom.

Na ustni obravnavi je stranski udeleženec predložil vlogo (v nadaljevanju: vloga stranskega udeleženca), v kateri so navedene vsebinske pripombe (vsebinski pritožbeni zahtevki) in pojasnil razloge za zahtevo v vstop v postopek, kar vse izhaja iz predložene vloge stranskega udeleženca.

Vloga stranskega udeleženca se je na ustni obravnavi predala upravljavcu, pri čemer je ministrstvo določilo rok 30 dni, v katerem se je lahko upravljalec opredelil do vsebine vloge stranskega udeleženca. Upravljalavec je v dogovorjenem roku predložil opredelitev do vsebine vloge stranskega udeleženca, katero je ministrstvo z dopisom posredovalo stranskemu udeležencu in ga pozvalo, da se v roku 8 dni od prejema tega dopisa do nje opredeli. Stranski udeleženec v navedenem roku (oziroma tudi kasneje do izdaje tega sklepa) te opredelitve ni predložil.

Vsebinske pripombe navedene v vlogi stranskega udeleženca, ki jo je stranski udeleženec predložil v ponovnem postopku, so enake oziroma se nanašajo na enako problematiko kot pripombe podane v pritožbenem postopku, nekatere pa so tudi vsebinsko razširjene. Vloga stranskega udeleženca vključuje tudi nekatere dodatne pripombe. Zato so v nadaljevanju te obrazložitve navedene (povzete) in obravnavane pripombe predložene v ponovnem postopku v sklopu vloge stranskega udeleženca.

Pripombe navedene v vlogi stranskega udeleženca (*dobesedno*):

- a) *»Postopanje ministrstva za okolje, podnebje in energijo, ki je dne 25. 8. 2025 pozvalo družbo Salomon d.o.o., da se izreče do pritožbe občine Lenart z dne 15. 4. 2021, ni pravilno. Ministrstvo s takšnim postopanjem namreč krši temeljna načela upravnega postopka, predvsem načelo dokončnosti in pravnomočnosti (načelo res judicata - o razsojeni stvari).*

Z odločbo Vlade RS št. 02100-3/2025/4 z dne 17. 4. 2025 je bil pritožbeni postopek, ki ga je sprožila občina Lenart s pritožbo z dne 15. 4. 2021 dokončno in pravnomočno končan. Vlada RS je pritožbi ugodila odpravila prvostopenjski sklep ARSO in zadevo vrnila organu prve stopnje v ponovno odločanje.

Načelo »Ne bis in idem« (Res Judicata) – velja tudi v upravnem postopku in pomeni, da se o isti stvari, o kateri je že bilo pravnomočno odločeno, ne more ponovno odločati. Pritožba občine Lenart je bila predmet odločanja in je bila z odločitvijo Vlade RS rešena.

Ministrstvo nima pravne podlage, da bi ponovno odpiralo vprašanje te pritožbe ali v zvezi z njo zbiralo dodatna pojasnila.

Po odločitvi Vlade RS se je zadeva vrnila na začetek – k organu prve stopnje, ki mora sedaj izvesti nov postopek, v katerem bo ponovno odločal o vlogi družbe Salomon d.o.o., pri tem pa upoštevati usmeritve iz odločbe Vlade RS.

Postopanje ministrstva je procesno nepravilno in brez pravne podlage, saj posega v že pravnomočno razsojeno zadevo, saj je Vlada RS z odločbo št. 02100-3/2025/4 z dne 17. 4. 2025 že pravnomočno odločila o pritožbi Občine Lenart z dne 15. 4. 2021.

S tem ko je MOPE pozivalo družbo Salomon d.o.o. k izrekanju o že rešeni pritožbi in jo celo pozvalo, da odgovor na pritožbene navedbe Občine Lenart dopolni je brez pravne podlage in v nasprotju z načelom dokončnosti in pravnomočnosti (res judicata) kršilo procesna določila.

Pri tem je potrebno izpostaviti, da je MOPE k dopolnitvi svojih navedb pozvalo zgolj in samo eno stranko, in sicer gospodarsko družbo Salomon d.o.o. Ljubljana, pri čemer pa Občine Lenart k morebitni dopolnitvi njenih navedb ni pozvalo, prav tako ji ni posredovalo vloge družbe Salomon, čeprav je na vabilu le to navedlo kot prilogo, vendar v poštno kuverto ni bila priložena, kar je moč preveriti tudi s preverjanjem na Pošti Slovenije d.o.o. – glede teže poštno pošiljke.

Prav tako Občina Lenart nikoli ni prejela odgovora na njeno pritožbo, ki bi ga naj družba Salomon d.o.o. vložila dne 31. 5. 2021.

Občina Lenart MOPE poziva, da se ji v skladu s sodbo Upravnega sodišča in v skladu z odločbo Vlade RS zagotovi, da lahko v ponovljenem postopku aktivno sodeluje, podajala pripombe, predloge in uveljavljala vse zakonske pravice, hkrati pa da MOPE upošteva načelo enakosti!»

V skladu s tretjim odstavkom 251. člena ZUP je organ druge stopnje dolžan s svojo odločbo opozoriti organ prve stopnje, glede česa je treba dopolniti postopek, organ prve stopnje pa mora vseskozi ravnati po tej odločbi in brez odlašanja izdati novo odločbo. Zoper novo odločbo ima stranka pravico pritožbe.

Iz odločbe Vlade RS št. 02100-3/2025/4 z dne 17. 4. 2025 (drugostopenjski organ) jasno izhaja, da mora ministrstvo v ponovljenem postopku upoštevati stališča sodbe opr. št. II U 314/2021-29 z dne 3. 9. 2024 ter postopek dopolniti in pomanjkljivosti odpraviti skladno z usmeritvami, da je treba stranskemu udeležencu omogočiti sodelovanje v postopku.

Ministrstvo se z očitkom stranskega udeleženca, da gre za kršitev temeljnega načela upravnega postopka, predvsem načela dokončnosti in pravnomočnosti ne more strinjati, saj je iz obrazložitve sodbe jasno, da je treba v ponovnem postopku ugotoviti, ali je bila podana pritožba tudi vsebinsko utemeljena. Navedeno izhaja tudi iz 55. točke obrazložitve sodbe, ki ji mora ministrstvo po napotilu drugostopenjskega organa slediti (cit.): »Sodišče le še dodaja, da je v zvezi z navedbami in dokazi tožeče stranke treba ločiti presojo, ali je podan pravni interes za vložitev pritožbe, od presoje (če bodo za to podani pogoji), ali je pritožba vsebinsko utemeljena.«.

Jasno je, da je bil predmet odločanja na sodišču in potem tudi pri drugostopenjskem organu zgolj presoja o tem, ali ima pritožnik izkazan pravni interes za vložitev pritožbe in

posledično za sodelovanje v tem postopku kot stranski udeleženec ali ne. Navedeno predvsem izhaja iz 38. in 54. točke obrazložitve sodbe, pri čemer je treba poudariti, da sodišče glede presoje pravnega interesa pritožnika oziroma stranskega udeleženca v tej točki obrazložitve podaja napotila drugostopenjskemu organu, sodišče pa se ne opredeljuje o tem, če je pritožba tudi vsebinsko utemeljena.

Ministrstvo pojasnjuje, da je v ponovnem postopku prav zaradi dejstva, da se je pritožba stranskega udeleženca nanašala tudi na vsebinske sklope, ki se niso obravnavali oziroma presojali v pritožbenem postopku, temveč se obravnavajo in presojujejo (še) v tem ponovnem postopku, upravljavca pozvalo, da poda morebitna dodatna pojasnila oziroma opredelitve. Glede na navedeno torej ne more iti za kršitev načela »ne bis in idem« (res judicata), saj ministrstvo kot prvostopenjski organ ne bo odločalo o podani pritožbi oziroma njeni utemeljenosti, temveč bo na podlagi sodbe sodišča in odločbe drugostopenjskega organa na podlagi vseh ugotovljenih dejstev, ob upoštevanju stališč upravljavca in stranskega udeleženca, moralo ponovno odločiti o prijavi nameravane spremembe v skladu s 77. členom ZVO-1, ki napotuje tudi na smiselno uporabo določb 51. in 51.a člena ZVO-1. Da ne gre za kršitev načela »ne bis in idem« je jasno tudi iz izreka in obrazložitve tega sklepa ter dejstva, da je ministrstvo stranskemu udeležencu v ponovnem postopku omogočilo, da zavaruje svoje pravice, ter da sodeluje v postopku preko izvedene ustne obravnave in pisnih opredelitev.

Ministrstvo je dne 17. 10. 2025 opravilo ustno obravnavo, stranski udeleženec je zatrjeval, da k vabilu na ustno obravnavo št. 35409-6/2021-ARSO-28 z dne 17. 9. 2025 ni prejel priloge: izjave stranke (upravljavca) z dne 3. 9. 2025 o vsebinskih navedbah stranskega udeleženca iz pritožbe. Pred narokom ustne obravnave je zato stranski udeleženec predlagal prestavitev ustne obravnave, česar ministrstvo ni upoštevalo, saj je menilo, da je stranskemu udeležencu pustilo zadosti časa, da se lahko pripravi na ustno obravnavo. V konkretnem primeru je stranski udeleženec vabilo prejel 19. 9. 2025 in o tem, da priloge k vabilu ni prejel, obvestil ministrstvo šele dva dni pred razpisanim narokom ustne obravnave, kar pomeni, da ni ravnal v skladu s 73. členom ZUP in o tem obvestil ministrstva takoj, ko je vabilo prejel. Ministrstvo je ob pojasnilu, da naroka ustne obravnave ne bo prestavilo, stranskemu udeležencu dne 16. 10. 2025 po elektronski pošti posredovalo tudi izjavo upravljavca z dne 3. 9. 2025 o vsebinskih navedbah stranskega udeleženca iz pritožbe, kar je stranski udeleženec na ustni obravnavi potrdil, pri čemer dodatnega roka, da se o izjavi upravljavca izreče, stranski udeleženec na ustni obravnavi ni zahteval, saj izjava upravljavca z dne 3. 9. 2025 ni bila obsežna (1 stran).

Ministrstvo glede očitka stranskega udeleženca, da ni prejel odgovora upravljavca na pritožbo, ki naj bi ga upravljavec vložil dne 31. 5. 2021, pojasnjuje, da je bilo postopanje ministrstva kot prvostopenjskega organa s pritožbo v skladu z 241. členom ZUP, ter da je zagotavljanje načela kontradiktornosti v pritožbenem postopku potem zadeva drugostopenjskega organa. Kot pojasnjeno, pa je ministrstvo v ponovnem postopku le omogočilo upravljavcu, da o pritožbenih navedbah stranskega udeleženca poda dodatna pojasnila oziroma opredelitve, saj, kot pojasnjeno, se v pritožbenem postopku vsebinska utemeljenost pritožbenih navedb ni obravnavala oziroma presojala.

- b) *»Občina Lenart ima po 21. členu ZLS zakonsko nalogo, da skrbi za varstvo zraka, tal, vodnih virov, za varstvo pred hrupom, za zbiranje in odlaganje odpadkov in opravlja druge dejavnosti varstva okolja; ima tudi naloge po ZVO-1 ter po Ustavi R Slovenije, prav tako pa je lastnica parcel – nepremičnine, ki meji na nepremičnine družbe Salamon d.o.o.*

Dejstvo je, da je družba Salamon d.o.o. ter njena dejavnost predelave odpadkov, z izredno velikimi količinami le teh, izredna obremenitev za okolje, ne glede na to, da formalno leži v industrijski coni. Industrijska cona se nahaja neposredno ob mestu Lenart in ima predelava odpadkov negativen vpliv na zdravje in počutje prebivalcev mesta Lenart, vpliv pa se širi tudi na parcele, katerih lastnica je Občina Lenart.

S samo širitvijo mesta Lenart in tudi s širitvijo trgovinske in gostinske dejavnosti v industrijsko cono – sedaj ob večjem trgovinskem kompleksu (Mercator, Hofer, DM, Spar, JYSK, Mana, Tedi, Müller, Sanolabor, A1, Telemach, Telekom, Lidl, Mariborske lekarne gostinski lokali, ...), nastaja še nov trgovinsko gostinski kompleks, kamor ljudje s širšega slovenje goriškega območja zahajajo in se tam tudi dalj časa zadržujejo.

Kot je bilo razbrati iz obrazložitve odpravljenega sklepa ARSO z dne 31. 3. 2021, presoja vpliva na okolje, za napravi gospodarske družbe Salamon d.o.o., kjer se dnevno predela 167 in 250 ton odpadkov, ni bila nikoli narejena (stran 6 obrazložitve sklepa).

V vseh dosedanjih postopkih je ARSO sledil zgolj in samo navedbam družbe Salamon d.o.o. glede vplivov na okolje in potencialnih nevarnosti, ki pa jih družba Salamon d.o.o. ne vidi in jih tudi naj ne bi bilo.

Takšne navedbe seveda ne držijo.

Predelava odpadkov (zlasti mešanih) je podvržena izredni nevarnosti, ki v trenutku povzroči zelo veliko in hudo ogroženost bližnje in tudi bolj oddaljene okolice – gre za nevarnost požara, torej za nevarnost, da se odpadki, ki jih družba Salamon d.o.o. predeluje v gorivo, vžgejo.

Od leta 2017, ko je bilo izdano okoljevarstveno dovoljenje, je prišlo do več požarov, ko so se odpadki, ki jih predeluje družba Salamon d.o.o., vžgali. Zagorelo je na stotine ton odpadkov.

Pri tem so se v zrak sproščale velike količine škodljivih kemikalij in strupenih snovi, katerih vdihavanje lahko povzroči veliko škodo za zdravje. Občanom Lenarta je tako neposredno ob požaru bilo svetovano, da se zadržujejo v notranjosti stanovanj, da ne odpirajo oken, prav tako pa jim je bilo neposredno po požaru odsvetovano uživanje zelenjave z bližnjih vrtov.

Prav tako pri požaru nastajajo nevarne snovi, ki se izcejajo v vodo, pri čemer se te vode ne čistijo in gre torej za neposreden škodljiv vpliv na okolje. Družba Salomon d.o.o. namreč nima čistilne naprave.

Vse do danes ni bilo upoštevano dejstvo, da je prišlo v družbi Salomon d.o.o. v Lenartu do več hudih požarov in sicer – dne 14. 4. 2019, nato 19. 4. 2019, ponovno pa je zagorelo dne 1. 7. 2019, 18. 6. 2023 (poškodovana sta bila dva človeka, ki sta bila odpeljana v UKC MB).

Prav tako je potrebno opraviti presojo emisij v zraku – koliko in kakšne bodo emisije v zrak (vrsta snovi, ki uhajajo v zrak, vpliv na okolje, strupenost snovi, smrad), kakšne bodo emisije v vodo (vrsta snovi, ki uhajajo v vodo, vpliv na okolje, strupenost snovi), kakšen bo hrup.

Dosedanji postopki tako ne vsebujejo podatkov o obsegu vpliva na okolje.

In to pri napravah, kjer se dnevno predela 410 ton odpadkov v kurivo!

Prav zaradi tako velikih količin (količine so še zmeraj velike, kljub morebitnemu zmanjšanju količin), je jasno, da bo potrebno v predmetnem postopku od družbe Salamon

d.o.o., zahtevati presojo vpliva na okolje, saj gre za naprave, ki tudi po Uredbi o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, pomenijo takšen obseg delovanja, da je presoja nujna, saj se v vsaki od naprav, predeluje več kot 100 ton odpadkov dnevno (160 in 250), kar je več kot 100 ton, kar je določena kot meja za potrebnost presoje vplivov na okolje.

Občina Lenart ima pravico do udeležbe kot stranka v postopku v smislu določb 42. in prvega odstavka 43. člena ZUP, saj pri njej obstaja pravni interes za zavarovanje nepremičnine v njeni lasti.

Je namreč lastnica sosednje parcele ID znak parcela 532 1183 – preko katere družba Salomon neposredno dostopa do svojega obrata in meji na parcelo, na kateri se nahaja obrat družbe Salomon po celotni dolžini parcele (tudi vhod v obrat je iz parcele tožnice).

Omenjena parcela v lasti Občine Lenart v naravi predstavlja cesto v industrijski coni, po kateri se dostopa tudi do drugih industrijskih obratov, trgovin, storitvenih dejavnosti, zavarovalnic,.... in jo uporabljajo tako uporabniki storitev, kupci za dostop do trgovin, ter služi tudi za potrebe gospodarstva.

Že v preteklosti je bila parcela Občine Lenart pogosto neprevozna oziroma je bil prehod znatno otežen, saj tovorna vozila, ki pripeljejo odpadke, parkirajo kar na vozišču.

Že na podlagi vpogleda v javno dostopen letalski posnetek GURS-a na portalu e-prostor je moč zaključiti, da na parceli ID znak parcela 532 1182/1, na kateri se nahaja obrat družbe Salomon, ni prostora za več tvornih vozil hkrati, prav tako pa se tudi na omenjenem posnetku jasno vidi, da tovorna vozila parkirajo kar na cestišču in s tem ovirajo promet oziroma dostop do drugih subjektov.

Prav tako na parcelo tožeče stranke padajo odpadki (iz kamionov, iz obrata preko ograje, ki je neprimerna), da o neznosnem smradu, ki se širi na parcelo Občine Lenart in seveda tudi po celotnem kraju sploh ne govorimo. Prav tako je zaznati velik pojav godalcev v okolici.

Zlasti v poletnih mesecih je namreč zadrževanje v bližnji in žal tudi daljni okolici obrata nevzdržno, saj močno zaudarja.

Proizvodnja in izvajanje dejavnosti na parceli ID znak parcela 532 1182/1 seveda tudi neposredno posega v nepremičnino Občine Lenart ID znak parcela 532 1183 – preko katere družba Salomon d.o.o. neposredno dostopa do svojega obrata (vhod je obrnjen na parcelo last Občine), ki v naravi predstavlja zemljišče, po kateri poteka asfaltirana pot s parkirišči ob strani cestišča.

Dovoz in dostop do obrata prekomerno posegata v lastninsko pravico Občine Lenart (nedovoljeno parkiranje tovornjakov, emisije, požarna ogroženost in popolno zaprtje ceste zaradi pogostih požarov v obratu,...). Iz navedenega izhaja, da družba Salomon d.o.o. neupravičeno posega v lastninsko pravico tožeče stranke.

Uporaba nepremičnine v lasti Občine Lenart s strani družbe Salomon d.o.o. presega načine in intenziteto normalne rabe tuje nepremičnine z namenom prevoza ali prehoda. Družba Salomon d.o.o. namreč na tem območju izvaja gospodarsko dejavnost, pri kateri za dovažanje odpadkov in odvažanje svojih produktov uporablja tovorna vozila, ki s svojo lastno in skupno težo bistveno posegajo v nepremičnino, prav tako pa dodatno posega še nedovoljeno parkiranje tovornih vozil na cestišču, ki je velikokrat tudi dolgotrajno. Takšna oblika neupravičenega poseganja v lastninsko pravico tožeče stranke pa predstavlja tudi okoljsko obremenitev na nepremičnini.

Parkiranje tovornjakov, ki pripeljejo smeti, na občinski cesti, ker ne morejo zapeljati na dvorišče podjetja Salomon d.o.o., pomeni nedopusten poseg v javno dobro in kršitev več predpisov. Ne gre za običajno parkiranje, temveč za sistematično uporabo javne ceste kot čakalnega pasu in logističnega prostora za potrebe zasebnega podjetja.

Zakon o cestah (Zces-1) določa, da je javna cesta javno dobro, namenjeno splošni rabi pod pogoji, ki jih določa zakon. Uporaba ceste, ki presega splošno rabo (npr. za skladiščenje ali čakanje), predstavlja posebno rabo, za katero je potrebno pridobiti izrecno dovoljenje upravljavca (Občine Lenart) in plačati uporabnino. Gre za prekomerno rabo javnega dobra. Občinska cesta je namenjena prometu in ne služi kot čakalnica ali parkirišče za poslovne partnerje zasebnega podjetja. Podjetje Salomon d.o.o. s tem, ko njegovi dobavitelji sistematično čakajo na javni površini, dejansko uporablja javno cesto za svojo gospodarsko dejavnost. To je nedopustno in bi zahtevalo posebno dovoljenje, ki pa ga podjetje nima.

Zakon o pravilih cestnega prometa (ZprCP) ureja pravila parkiranja. Parkiranje tovornih vozil na mestih, kjer to ni izrecno dovoljeno, ali na način, ki ovira promet in ogroža varnost, je prekršek (iz predloženih fotografij tudi jasno izhaja, da je na omenjeni cesti parkiranje in ustavljanje prepovedano. Parkiranje (na parkirišču ob cesti) pa je z dopolnilno tablo dovoljeno zgolj osebnim vozilom.

Zakon o varstvu okolja (ZVO-2) določa, da mora dejavnost, ki povzroča obremenitve okolja (smrad, hrup, možnost izlita), biti omejena na območje naprave, za katero je izdano okoljevarstveno dovoljenje, in ne sme presegati dovoljenih mej. Hkrati pa je potrebno upoštevati okoljevarstveni in sanitarni vidik - tovornjaki, polni smeti, ki stojijo na javni površini, predstavljajo tveganje za okolje in zdravje ljudi. Možni so smrad, izcedne vode, raznos smeti in privabljanje škodljivcev.

Takšno stanje pa nikakor ni dopustno zunaj območja, ki je določeno v okoljevarstvenem dovoljenju podjetja.

Dejanski obseg poslovanja podjetja Salomon d.o.o. je že ves čas poslovanja na omenjeni lokaciji takšen, da njegove logistične in prostorske kapacitete ne zadoščajo, kar povzroča nedopustne posege v javno infrastrukturo in okolje.

Lastnika varuje pred vsemi posegi v njegovo lastninsko pravico 99. člen Stvarnopravnega zakonika (v nadaljevanju SPZ). Zaradi absolutne narave lastninske pravice ima lastnik pravico, da od vsakogar zahteva prenehanje kakršnegakoli poseganja v njegovo lastninsko pravico, družba Salomon d.o.o. pa druge poti za dostop do lokacije sploh nima predvidene.

Prav tako je iz posnetkov (Google.com) jasno razvidno, da tovornjaki parkirajo na cestišču, manevrirajo – obračajo na cestišču, vozijo vzratno po cestišču,... saj jim pomanjkanje prostora na območju obrata tega ne omogoča.

Že iz samih letalskih posnetkov, ki jih Občina Lenart prilaga, jasno izhaja, da je lokacija – ID znak parcela 532 1182/1 preobremenjena s količino odpadkov (glej posnetek eprostor.gov.si), saj njena površina znaša zgolj 13.175 m².

Navedeno se je izkazalo za zelo kritično zlasti ob požarih, saj gasilci na območje obrata sploh niso mogli dostopati z gasilskimi vozili, saj je bilo območje obrata praktično „zasuto“ z odpadki in so se gasilci morali peš prebijati med velikimi količinami odpadkov.

Prav tako pa sedaj tovornjaki zaradi pomanjkanja prostora kontejnerje odlagajo že na območju družbe Prevent – Halog d.o.o. V Kidričevi ulici, zaradi česar se sedaj stanovalci tudi v tem območju mesta Lenart srečujejo s pojavom podgan.

Občina Lenart v dokaz svojim trditvam prilaga tudi članke, ki jasno razkrivajo problematika vpliva obrata družbe Salomon d.o.o. na sosednje parcele in občane mesta Lenart.

Pri tem pa je seveda potrebno izpostaviti, da škodljivi vplivi iz obrata družbe Salomon d.o.o. imajo širši vpliv, na celotno območje mesta Lenart in še toliko več na območje sosednjih zemljišč.«.

Stranski udeleženec je predložil tudi:

- satelitske posnetke in posnetke ceste iz avtomobila (Google Zemljevidi);
- izpise podatkov o parcelah;
- časopisne članke, ki opisujejo:
 - prisotnost glodavcev v Obrtni ulici v Lenartu;
 - požare v podjetju Salomon v Lenartu;
 - zahtevo Občine Lenart po ustavitvi delovanja sortirnice odpadkov podjetja Salomon v Lenartu.

Na ustni obravnavi dne 17. 10. 2025 je upravljavec (stranka) pojasnil: *»da so danes podane navedbe stranskega intervenienta (v danes vložni vlogi, ki jo je stranski intervenient tudi na kratko ustno danes predstavil) izven okvirov obravnave v predmetni zadevi. Predmet današnjega postopka je namreč presoja v zvezi s prijavo nameravane spremembe v obratovanju naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega. Pomembno je predvsem presoditi, kakšen vpliv na okolje bo imela nameravana sprememba. Po stališču stranke je očitno, da bo prišlo do pomanjšanja vplivov. Na to kaže očitno dejstvo nameravanega zmanjševanja kapacitet naprav. Slednje predstavlja pomanjšanje vplivov. To je tisto, kar je za predmetni postopek bistveno, še posebej ob upoštevanju 6. točke člena 1.a Uredbe o posegih v okolje za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje (Uredba PVO). V navedeni točki je definiran termin »sprememba posega v okolje« na način, da se ta termin uporablja zgolj za tiste spremembe, ki vplive na okolje povečajo oziroma pomembno povečajo. Nameravana ravnanja stranke ne predstavljajo spremembe v smislu 6. točke 1.a člena Uredbe PVO, saj vplivov na okolje ne povečujejo, temveč jih zmanjšujejo. Ker je temu tako, je po mnenju stranke bila že prvotna odločitev naslovnega organa po vsebini pravilna. Stranka si želi, da bi se ta postopek odvijal ustrezno hitro zaradi česar nasprotuje ravnanju stranskega intervenienta, ki ja na današnji narok dostavil dolgo pisno vlogo, s katero se postopek očitno podaljšuje.«.*

Glede zahteve stranskega udeleženca po izvedbi presoje vplivov na okolje se ministrstvo opredeljuje spodaj v naslednji alineji c).

Glede pripomb stranskega udeleženca glede požarne ogroženosti in nastanka požarov ter njihovih posledic ministrstvo pojasnjuje, da so že sedaj v okoljevarstvenem dovoljenju določeni ukrepi/zahteve za preprečevanje nastanka požarov oziroma njihovega omejevanja in preprečevanja njihovih posledic, in sicer je v izreku okoljevarstvenega dovoljenja v:

- točki 2.6.2 določeno, da mora namestitve in vzdrževanje nepremične opreme za hlajenje in klimatizacijo, ki vsebuje fluorirane toplogredne pline izvajati pooblaščen podjetje, ki je vpisano v evidenco pooblaščenih podjetij za vzdrževanje in namestitve nepremične opreme za hlajenje, klimatizacijo in toplotnih črpalk ali v evidenco pooblaščenih podjetij za vzdrževanje in namestitve protipožarne opreme iz šestega odstavka 10. člena Uredbe 517/2014/EU;

- točki 4.5 določeno, da mora upravljavec za odpadke, ki jih skladišči na prostem, zagotoviti izvajanje vseh gradbeno-tehničnih ukrepov varstva pred požarom, predvidenih v načrtu ravnanja z odpadki za napravo A2 (september 2022) in potrjenih v Presoji požarne varnosti, št. 045/2022, junij 2022 z izjavo pooblaščenega inženirja s področja požarne varnosti Petre Geršak Klaneček (IZS TP0699) iz družbe PROVERDE d.o.o., Pušnikova ulica 18, 2000 Maribor;
- v deveti alineji točke 11.2.2 določeno, da mora upravljavec za izpolnitev druge alineje točke 11.2.1 izreka okoljevarstvenega dovoljenja med drugim zagotavljati/zagotoviti, da je sistem za zajem požarnih vod projektiran tako, da ko se iztok na vsakem od lovilnikov olj zapre, lokacija naprav postane neprepustna »lovilna skleda« z ustrezno prostornino, v kateri se zadržijo požarne vode,

pri čemer ministrstvo pojasnjuje, da sicer nadzor nad izvajanjem Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije (Uradni list RS, št. 68/22) (predmetni napravi A1 in A2 se namreč uvrščata med naprave, ki povzročajo industrijske emisije¹) opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja, vendar nadzor na področju varstva pred požarom izvaja Inšpektorat za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki je organ v sestavi Ministrstva za obrambo (npr. izvaja nadzor nad izvajanjem Pravilnika o požarnem redu (Uradni list RS, št. 52/07, 34/11 in 101/11)). V okoljevarstvenih dovoljenjih se natančneje ne določa vseh protipožarnih ukrepov/zahtev, saj to področje obravnavajo drugi predpisi iz pristojnosti drugih organov. Poleg tega predmetni postopek ni postopek spremembe okoljevarstvenega dovoljenja, v katerem bi se odločalo o ukrepih/zahtevah za varovanje okolja in zdravja ljudi, ki se določijo v okoljevarstvenem dovoljenju, temveč gre (le) za postopek ugotavljanja vrste nameravane spremembe in ali je za to spremembo potrebno izvesti presojo vplivov na okolje.

Stranski udeleženec tudi navaja, da družba Salomon d.o.o. nima čistilne naprave. Ministrstvo pojasnjuje, da v skladu z okoljevarstvenim dovoljenjem ima oziroma mora imeti upravljavec na lokaciji predmetnih naprav biološko čistilno napravo, na kateri se čistijo industrijske odpadne vode, kot je to določeno v izreku okoljevarstvenega dovoljenja. Zahteva glede zajetja požarnih vod pa je določena v točki 11.2.2 izreka okoljevarstvenega dovoljenja, kot zgoraj že pojasnjeno.

V zvezi s pripombami stranskega udeleženca glede pojavljanja glodavcev (podgan) v okolici, ministrstvo pojasnjuje, da je v alineji h) točke 4.3.1 izreka okoljevarstvenega dovoljenja določen ukrep/zahteva, ki določa preprečevanje dostopa pticam in glodavcem (zagotavljanje občasnih deratizacij).

Glede pripomb stranskega udeleženca v zvezi s prekomerno oziroma neustrezno rabo občinske (javne) ceste se ministrstvo ne opredeljuje, saj ta problematika ne spada pod njegovo pristojnost in prav tako ni oziroma ne more biti predmet tega upravnega postopka. V kolikor stranski udeleženec meni, da gre glede uporabe ceste s strani upravljavca za neupravičen poseg v njegovo lastninsko pravico ima stranski udeleženec na voljo druge institute v skladu s stvarnopravnim in obligacijskim pravom, da s tem zavaruje svoje pravice.

Glede pripombe stranskega udeleženca, da je lokacija – ID znak parcela 532 1182/1 preobremenjena s količino odpadkov, ministrstvo pojasnjuje, da so dovoljene količine

¹ Pred uveljavitvijo Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki povzročajo industrijske emisije (Uradni list RS, št. 68/22) je veljala Uredba o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS, št. 57/15) – v času njene veljavnosti sta se predmetni napravi A1 in A2 uvrščali med naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega.

odpadkov, ki se lahko skladiščijo pred in po obdelavi določene (omejene) v okoljevarstvenem dovoljenju. Nadzor nad ravnanjem v skladu z okoljevarstvenim dovoljenjem pa opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

- c) »Zakonodaja (Zakon o varstvu okolja in podzakonski akti) določa prag za obvezno PVO pri predelavi nenevarnih odpadkov pri 100 tonah na dan. Ker je nova, zmanjšana kapaciteta 144 t/dan še vedno nad tem pragom, mora naprava za zakonito obratovanje imeti veljavno okoljevarstveno soglasje, ki se lahko izda le na podlagi izvedene PVO. Dejstvo, da se kapaciteta zmanjšuje, ne odpravi te temeljne zakonske zahteve. Prag je namreč absoluten, pri čemer pa smer spremembe ni pomembna.

Sprememba naprave in tehnologije, je pravni sprožilec za presojo celotnega stanja - vsaka sprememba naprave, tudi zmanjšanje kapacitete, mora biti izvedena skozi formalni postopek spremembe okoljevarstvenega dovoljenja (119. člen ZVO-2).

Ta postopek daje MOPE dolžnost, da preveri skladnost celotnega obratovanja z zakonodajo.

MOPE ne more legalizirati zmanjšanja kapacitete na 144 t/dan, če za to kapaciteto ni bila izvedena PVO. S tem bi namreč izdalo dovoljenje za obratovanje, ki je v nasprotju z zakonom.

Zmanjšanje kapacitete je namreč irelevantno, dokler končna kapaciteta ostaja nad zakonskim pragom (100 ton). Zakon ne pozna "popusta" za zmanjšanje, ampak zahteva skladnost končnega stanja.

Salamon d.o.o. ne zmanjšuje le količine predelanih odpadkov iz 250 to na 144 ton na dan na isti napravi in enak način, ampak uvaža tehnološko spremembo v napravi in tehnologiji predelave, za kar pa je nujna presoja vplivov na okolje (PVO).

Kapaciteta je le eden od parametrov, ki določajo vpliv naprave na okolje. Nova tehnologija lahko spremeni vrsto in količino emisij v zrak, vodo ali tla, povzroči drugačen hrup ali vibracije.

Lahko tudi zahteva uporabo drugačnih (morda bolj nevarnih) snovi in proizvaja drugačne vrste odpadkov, s čimer se spremeni tveganje za okoljske nesreče.

Zato je sprememba tehnologije bistvena sprememba naprave, tudi če kapaciteta ostane enaka.

Ta sprememba sproži obveznost upravljavca, da zaprosi za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja.

V predmetnem postopku mora MOPE preveriti vse vidike nove tehnologije.

Ker kapaciteta 167 ton/dan (ali 144 ton/dan) še vedno presega prag 100 ton/dan, ostaja obveznost izvedbe PVO v celoti veljavna.

Sprememba tehnologije povzroči, da se ta (v preteklosti opuščena) obveznost izvedbe PVO končno uveljavi.

MOPE ne more izdati spremenjenega OVD za novo tehnologijo pri tej kapaciteti, ko se spreminja naprava ali tehnologija predelave, ne da bi predhodno zahtevalo izvedbo PVO in izdajo okoljevarstvenega soglasja.

Tehnologija je namreč bistveni del okoljevarstvenega dovoljenja.

Zakon o varstvu okolja (ZVO-2) v 112. in 116. členu jasno določa, da sta tako vloga za dovoljenje kot dovoljenje samo, neločljivo povezana z opisom tehnoloških postopkov in tehnik. Sprememba tehnologije pomeni spremembo samega predmeta dovoljenja, zato obstoječe dovoljenje za novo tehnologijo ne velja več. Nova tehnologija lahko prinese popolnoma drugačne vplive na okolje (drugačne emisije, hrup, odpadke, tveganja), ki jih je treba na novo oceniti.

Upravljavec naprave je zakonsko zavezan, da za vsako načrtovano spremembo v delovanju, ki bi lahko vplivala na okolje, vloži vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja. Sprememba tehnologije nedvomno sodi v to kategorijo. To ni njegova prosta odločitev, temveč zakonska obveznost.

Nujna je tudi presoja skladnosti z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami (BAT).

Vsako okoljevarstveno dovoljenje mora temeljiti na uporabi najboljših razpoložljivih tehnik (BAT), ki predstavljajo najnaprednejše in najučinkovitejše tehnike za preprečevanje in zmanjševanje emisij.

Ob spremembi tehnologije mora MOPE preveriti, ali nova tehnologija ustreza trenutno veljavnim standardom BAT, saj npr. upravljavec ne more samovoljno vpeljati tehnologije, ki je okoljsko manj učinkovita ali zastarela.

Ker količina za obe napravi, še zmeraj presega zakonski prag 100 ton/dan za obvezno presojo vplivov na okolje (PVO), se ta obveznost s spremembo tehnologije ne izniči.

MOPE zato ne sme izdati dovoljenja za obratovanje nove tehnologije s kapaciteto 167 ton/dan, če zanjo ni bilo izvedene PVO in pridobljenega okoljevarstvenega soglasja.

Argument družbe Salomon d.o.o., da se kapaciteta zmanjšuje in da zato PVO ni potrebna, je zavajajoč in pravno neutemeljen. Okoljevarstveno dovoljenje se ne nanaša zgolj na kapaciteto, temveč na celoten tehnološki proces, njegove vplive in uporabljene tehnike.

Zakonodajalec je predpisal mejo, ko je PVO obvezna in to je 100 ton predelanih odpadkov dnevno (Uredba o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, priloga E).

Glede na navedeno Občina Lenart kot stranka z izkazanim interesom zahteva, da s v predmetnem postopku obvezno in v skladu z veljavno zakonodajo, primarno izvede presojo vplivov na okolje.«.

Ministrstvo pojasnjuje, da v predmetnem postopku ne gre za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, temveč se zgolj odloča o vrsti nameravane spremembe in o tem, ali je za predmetno spremembo potrebno izvesti presojo vplivov na okolje, kot že pojasnjeno. Namen tega (pred)postopka je ugotovitev ali je za predmetno spremembo potrebno izvesti presojo vplivov na okolje, ter za kakšno vrsto spremembe gre, kar posledično vpliva na obseg vloge za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja in načina vodenja postopka spremembe okoljevarstvenega dovoljenja (če se takšna vloga vloži). To pomeni, da se v tem (pred)postopku ne odloča o ukrepih, zahtevah in obveznostih, ki jih mora upravljavec izvajati/zagotavljati/izpolnjevati po izvedeni spremembi (tj. v času obratovanja naprav(-e)) – o tem se namreč odloča v drugem (ločenem) upravnem postopku, tj. v postopku spremembe okoljevarstvenega dovoljenja. Iz tega razloga torej v tem postopku ne morejo biti upoštevani predlogi oziroma pripombe stranskega udeleženca, da naj se izvede preveritev skladnosti obratovanja naprave v skladu z zakonodajo oziroma z zaključki o BAT, saj navedeno ni predmet odločanja v tem upravnem postopku.

Kot že zgoraj (predhodno) pojasnjeno se od uveljavitve ZVO-2 dalje za spremembe v obratovanju naprav, ki povzročajo industrijske emisije (prej: naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega) več ne zahteva vložitev prijave nameravane spremembe in izvedba postopka izdaje sklepa o vrsti nameravane spremembe, saj ZVO-2 več ne določa izvedbe (pred)postopka prijave nameravane spremembe in izdaje sklepa o vrsti nameravane spremembe pred vložitvijo vloge za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja za naprave, ki povzročajo industrijske emisije (prej: naprave, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega). Navedeno pomeni, da se predmetni postopek po sedaj veljavni zakonodaji več ne izvaja/vodi.

Glede zahteve stranskega udeleženca po izvedbi presoje vplivov na okolje v predmetnem postopku ministrstvo pojasnjuje, da se, kot je bilo že pojasnjeno, v konkretnem postopku, ob smiselni uporabi določb 51. in 51.a člena ZVO-1 preveri, ali je za prijavljene spremembe treba izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje. Ob tem ministrstvo dodatno pojasnjuje, da se za spremembo posega v okolje iz prvega odstavka 3. člena Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje (Uradni list RS, št. 51/14, 57/15, 26/17 in 105/20; v nadaljevanju: Uredba o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje) izvede predhodni postopek, v primeru, če gre za spremembo, ki sama po sebi dosega ali presega višino pragu, pri kateri je v prilogi 1 te uredbe za to vrsto posega treba izvesti predhodni postopek oziroma s katero bi poseg v okolje skupaj s predhodnimi spremembami prvič dosegel ali presegel višino pragu, pri kateri je v prilogi 1 te uredbe za to vrsto posega treba izvesti predhodni postopek, ali večkratnik višine pragu (tretji odstavek 3. člena citirane uredbe). Pri čemer gre za »spremembo posega v okolje« takrat, ko gre za spremembo posega, ki je bil v skladu s predpisi dovoljen, se izvaja ali je že izveden, in vpliva na bistvene lastnosti posega v okolje tako, da se njegovi vplivi na okolje pomembno povečajo oziroma se pomembno povečanje njegovih vplivov na okolje zaradi spremembe lahko pričakuje (6. točka 1a. člena citirane uredbe).

Kot je ministrstvo na podlagi dokumentacije predmetne zadeve ugotovilo, predmetna sprememba posega sama po sebi ne dosega ali presega višino pragu, pri kateri je v prilogi 1 citirane uredbe za to vrsto posega treba izvesti predhodni postopek oziroma s katero bi poseg v okolje skupaj s predhodnimi spremembami prvič dosegel ali presegel višino pragu ali večkratnik višine pragu, pri kateri je v prilogi 1 citirane uredbe za to vrsto posega treba izvesti predhodni postopek. S predmetno spremembo posega se zmogljivost (kapaciteta) naprave A2 zmanjšuje (ob nespremenjeni zmogljivosti naprav A1 in B1), pri čemer sprememba posega ne vpliva na bistvene lastnosti posega v okolje tako, da se njegovi vplivi na okolje pomembno povečajo oziroma se pomembno povečanje njegovih vplivov na okolje zaradi spremembe lahko pričakuje; ravno nasprotno, se s predmetno spremembo pričakuje zmanjšanje vplivov posega na okolje.

Glede na navedeno, za nameravano spremembo tako ni potrebna niti izvedba predhodnega postopka, niti izvedba presoje vplivov na okolje (tj. za izvedbo predhodnega postopka ali presoje vplivov na okolje ni pravne (zakonske) podlage).

Glede pripombe stranskega udeleženca, da presoja vplivov na okolje nikoli ni bila izvedena, ministrstvo pojasnjuje, da pripomba presega predmet tega upravnega postopka, saj se v tem postopku obravnava zgolj nameravana sprememba posega, ki jo je upravljavec predstavil v podani prijavi nameravane spremembe z dne 16. 4. 2021. Ministrstvo pri tem pojasnjuje, da je bila pri izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za nove dejavnosti, tj. okoljevarstvenega dovoljenja št. 35407-1/2016-22 z dne 9. 10. 2017 upoštevana določba druge alineje 10. člena Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba

izvesti presojo vplivov na okolje, zato se citirana uredba ni uporabila. Pri tem ministrstvo poudarja, da gre za pravnomočne odločitve upravnih organov ter da lahko morebitno neustreznost in neskladnost z zakonodajo presodi zgolj inštančni organ.

Nadalje je treba pojasniti, da noben predpis ne zahteva, da se presoja vplivov na okolje izvede tudi po uradni dolžnosti. ZVO-1 (in sedaj tudi ZVO-2) izrecno določa, da se postopek presoje vplivov na okolje začne izključno na podlagi zahteve nosilca nameravanega posega, kar pa sicer ne velja za izvedbo predhodnega postopka, vendar kot je razbrati iz navedb stranskega udeleženca, se očitek nanaša na dejstvo, da presoja vplivov na okolje ni bila izvedena in da upravljavec ni pridobil okoljevarstvenega soglasja za ravnanje z odpadki na obravnavani lokaciji.

Upravljavec (stranka) se je do pripomb stranskega udeleženca navedenih v vlogi stranskega udeleženca (predhodno povzetih v zgornjih alinejah a), b) in c)) opredelil (*dobesedno*):

»V zvezi z vlogo Občine Lenart z dne 17. 10. 2025 stranka Salomon d.o.o. Ljubljana izpostavlja, da je očitno tudi za Občino Lenart nesporno, da s predvideno spremembo naprave na lokaciji Lenart ne bo prišlo do povečanja količine obdelanih odpadkov. V zadevi očitno prav tako ni sporno, da se predvideva zmanjšanje kapacitete na napravi ter pozitivni vplivi na okolje. Po vpogledu v vlogo je očitno, da Občina Lenart meni, da že obstoječa dejavnost predstavlja prekomeren vpliv na okolje oz. da se izvajanje dejavnosti predelave odpadkov odvija na način, ki naj ne bi bil skladen z veljavnim OVD (onesnaženje zraka, vode, parkiranje, glodalci, itd...). Vse trditve Občine Lenart Salomon d.o.o. Ljubljana izrecno zanika ter posebej poudarja, da časopisni članki v predmetni zadevi ne morejo predstavljati relevantnega dokaza. Dejstvo je namreč, da je obrat v Lenartu redno pregledoval s strani pristojnih inšpekcijskih služb in v primeru, da se dejavnost na lokaciji ne bi izvajala v skladu z veljavnimi okoljevarstvenimi dovoljenji, bi pristojne inšpekcije v zadevi brez dvoma že ukrepale. Slednje še posebej velja tudi v zvezi z izrednimi dogodki (požar), kjer je bila pozornost pristojnih inšpekcijskih služb glede delovanja obrata ustrezno povečana.

V predmetni zadevi je kot bistveno potrebno upoštevati, da predvidene spremembe ne predstavljajo takšne spremembe, na podlagi katere bi se vpliv na okolje povečal, temveč gre za spremembe, na podlagi katerih bi se vpliv na okolje zmanjšal. Ker je temu tako družba Salomon d.o.o. Ljubljana pravzaprav ne razume ravnanja Občine Lenart, ki želi predvidene spremembe onemogočiti. Takšno ravnanje, ni v korist okolja ter javnosti.

V zadevi je potrebno upoštevati vsebino veljavne Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje. V navedeni uredbi je natančno določen termin »sprememba posega v okolje«. Navedeni termin je določen na način, da predstavlja tisti poseg, ki vpliva na bistvene lastnosti že dovoljenega posega na način, da se vplivi posega na okolje pomembno povečajo oziroma se pomembno povečanje njegovih vplivov na okolje zaradi spremembe lahko pričakuje.

V predmetni zadevi ni dvoma, da se zaradi predvidenih posegov oz. sprememb vplivi na okolje, ne bodo povečali oz. se povečanje vplivov na okolje ne pričakuje. Vse navedeno je dodaten razlog, da je bila prvotna odločitev (katera je bila nato sicer odpravljena, vendar iz razlogov ne omogočanja udeležbe stranke v postopku in ne zaradi odločitve naslovnega organa po vsebini!) naslovnega organa po vsebini ustrezna.«.

Obrazložitev k izreku sklepa v ponovnem postopku

ZVO-1 v 3. členu, v točki 8.3. določa, da je večja sprememba v obratovanju naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, sprememba v vrsti ali delovanju naprave ali njena razširitev, ki ima lahko znatne negativne vplive na zdravje ljudi ali okolje. Vsaka sprememba v vrsti ali delovanju naprave ali njena razširitev, zaradi katere se proizvodna zmogljivost naprave poveča za prag, kadar je ta predpisan, se šteje za večjo spremembo v obratovanju naprave. Pragovi proizvodne zmogljivosti predmetnih naprav so določeni v Prilogi 1 Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega.

Ministrstvo je na podlagi prijave ugotovilo, da ne gre za večjo spremembo v obratovanju naprav v skladu z 8.3 točko 3. člena ZVO-1, saj se s prijaviteljo spremembo ne spreminja vrsta ali delovanje naprav in tudi ne gre za njihovo razširitev, ki bi lahko imela znatne negativne vplive na zdravje ljudi ali okolje, nameravana sprememba namreč zajema zamenjavo tehnološke enote N1.1 pri čemer se bo tudi zmanjšala zmogljivost (kapaciteta) naprave A2, zamenjavo tehnoloških enot N3.1, N3.10 in N3.14, postavitev nove tehnološke enote N3.21, spremembo toka odpadkov, zamenjavo obstoječega biofiltra z novim kemičnim filtrom in rekonstrukcijo objektov, za kar je treba pridobiti gradbeno dovoljenje – kot je le-to pojasnil upravljavec. Glede na podatke predložene v sklopu prijave nameravane spremembe pa se bodo zmanjšale tudi količine odpadkov, ki jih je treba odlagati, izboljšala kakovost proizvedenega trdnega goriva ter zmanjšale emisije v vode in zrak.

Ministrstvo je nadalje ugotovilo, da za napravo, v kateri se izvaja dejavnost odstranjevanja mešanih komunalnih odpadkov, ki vključuje predhodno obdelavo odpadkov, namenjenih sežigu ali sosežigu, s proizvodno zmogljivostjo 167 ton odpadkov na dan, in napravo, v kateri se je izvajala dejavnost predelave odpadkov po mehanski obdelavi odpadkov, namenjenih sežigu ali sosežigu ter predelava odpadkov v trdno gorivo, namenjenemu sežigu in sosežigu, s proizvodno zmogljivostjo 250 ton odpadkov na dan, še ni bila izvedena presoja vplivov na okolje in ni bilo izdano okoljevarstveno soglasje.

Uredba o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje določa vrste posegov v okolje, za katere je presoja vplivov na okolje obvezna, in vrste posegov v okolje, za katere je presoja vplivov na okolje obvezna, če se zanje v predhodnem postopku ugotovi, da bi lahko imeli pomembne vplive na okolje.

Uredba o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, tako v točki E Okoljska infrastruktura, E.I Odpadki in odpadne vode, E.I.2.2 Priloge 1 določa, da je presoja vplivov na okolje obvezna, kadar gre za napravo za fizikalno-kemično obdelavo²¹ nenevarnih odpadkov z zmogljivostjo najmanj 100 t na dan ali več*.

Uredba o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, tako v točki E Okoljska infrastruktura, E.I Odpadki in odpadne vode, E.I.2.3 Priloge 1 določa, da je predhodni postopek obvezen, kadar gre za napravo za fizikalno-kemično obdelavo²¹ nenevarnih odpadkov z zmogljivostjo najmanj 50 t na dan.

Ob tem je v opombi 21 navedeno: postopek D9 po predpisih, ki urejajo odpadke.

Uredba o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, v točki E Okoljska infrastruktura, E.I Odpadki in odpadne vode, E.I.7.3 Priloge 1 nadalje določa, da je presoja vplivov na okolje obvezna, kadar gre za naprave za druge postopke odstranjevanja ali predelave, razen E.I.1 – E.I.6, in sicer ko gre za nenevarne odpadke in zmogljivost znaša 100 t na dan ali več.

Uredba o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, v točki E Okoljska infrastruktura, E.I Odpadki in odpadne vode, E.I.7.4 Priloge 1 nadalje določa, da je predhodni postopek obvezen, kadar gre za naprave za druge postopke odstranjevanja ali predelave, razen E.I.1 – E.I.6, in sicer ko gre za nenevarne odpadke in zmogljivost znaša vsaj 30 t na dan.

Uredba o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, v točki G Urbanizem in gradbeništvo, G.II, Graditev objektov, G.II.1.1 Priloge 1 nadalje določa, da je predhodni postopek obvezen, kadar gre za stavbo, ki presega bruto tlorisno površino 10.000 m² ali nadzemno višino 50 m ali podzemno globino 10 m.

Tretji odstavek 3. člena Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje pa določa, da se za spremembo posega v okolje iz prvega odstavka tega člena izvede predhodni postopek, če gre za spremembo, ki sama po sebi dosega ali presega višino pragu, pri kateri je v prilogi 1 te uredbe za to vrsto posega treba izvesti predhodni postopek oz. s katero bi poseg v okolje skupaj s predhodnimi spremembami prvič dosegel ali presegel višino pragu, pri kateri je v prilogi 1 te uredbe za to vrsto posega treba izvesti predhodni postopek, ali večkratnik višine pragu.

Ob tem je v 6. točki 1.a člena citirane uredbe obrazloženo, da je sprememba posega v okolje, sprememba posega, ki je bil v skladu s predpisi dovoljen, se izvaja ali je že izveden, in vpliva na bistvene lastnosti posega v okolje tako, da se njegovi vplivi na okolje pomembno povečajo oziroma se pomembno povečanje njegovih vplivov na okolje zaradi spremembe lahko pričakuje.

Ministrstvo je na podlagi pregleda prijave in njene dopolnitve najprej ugotovilo, da se bo z nameravano spremembo zmanjšala zmogljivost (kapaciteta) naprave A2 (iz 250 t/dan na 144 t/dan), ob nespremenjeni zmogljivosti naprav A1 in B1. Ob upoštevanju navedb upravljavca iz prijavnne dokumentacije (str. 4 – 7 tega sklepa) ministrstvo ugotavlja, da nameravana sprememba ni usmerjena v povečanje obsega obdelave, temveč v tehnološko izboljšanje procesa in hkrati zmanjšanje obremenitev okolja.

Glede na navedeno ministrstvo ugotavlja, da sprememba ne vpliva na bistvene lastnosti posega v okolje tako, da bi se njegovi vplivi na okolje pomembno povečali oziroma, da bi se pomembno povečanje njegovih vplivov zaradi spremembe lahko pričakovalo, temveč se (tudi glede na zmanjšanje zmogljivosti naprave A2) pričakuje zmanjšanje vplivov. Zato za nameravano spremembo ni potrebna niti izvedba presoje vplivov na okolje niti izvedba predhodnega postopka v skladu s točkami E.I.2.2, E.I.2.3, E.I.7.3 in E.I.7.4 Priloge 1 Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, in tretjim odstavkom 3. člena te uredbe v povezavi s 6. točko 1.a člena te uredbe.

Ministrstvo je nadalje ugotovilo, da se nameravana sprememba prav tako nanaša na rekonstrukcijo obstoječega objekta, ki obsega razširitev na zahodni strani za 20 m v dolžini 96 m (1.920 m² bruto tlorisne površine), na vzhodni strani za 20 m v dolžini celotne obstoječe stavbe 102,85 m (2.057 m² bruto tlorisne površine) in na severni strani za 20 m po celotni širini obstoječe stavbe (pokritje tehnice; 608 m² bruto tlorisne površine). Skupaj bruto tlorisna površina razširitve znaša 4.585 m².

Glede na to, da se načrtovana rekonstrukcija oz. razširitev navezuje na obstoječi objekt, ki je skladno s predpisi dovoljen (saj je bilo gradbeno dovoljenje št. 351-226/2006-4 izdano s strani Upravne enote Lenart, Trg osvoboditve 7, 2230 Lenart v Slovenskih goricah dne 21. 12. 2006, in že izveden), in ne gre za prizidavo, ki bi sama po sebi presegala bruto tlorisno površino 10.000 m² ali nadzemno višino 50 m ali podzemno globino 10 m, za nameravano spremembo prav tako ni obvezna izvedba predhodnega postopka v skladu s točko G.II.1.1 Priloge 1 Uredbe o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje.

Ministrstvo je v ponovnem postopku, po obravnavi pripomb stranskega udeleženca in pojasnil upravljavca (stranke) in na podlagi zgoraj navedenih dejstev:

- v skladu z določili 51.a člena ZVO-1 ugotovilo, da za nameravano spremembo izvedba predhodnega postopka ni potrebna, kar posledično pomeni, da ni treba izvesti presoje vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstvenega soglasja;
- ugotovilo, da je treba zaradi nameravane spremembe spremeniti pogoje in ukrepe v okoljevarstvenem dovoljenju št. 35407-1/2016-22 z dne 9. 10. 2017.

Glede na navedeno je bilo odločeno, kot izhaja iz 1. točke izreka tega sklepa.

V skladu z določbami petega odstavka 213. člena v povezavi s 118. členom Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06-ZUP-UPB2, 105/06-ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, 175/20 – ZIUOPDVE in 3/22 – ZDeb) je bilo potrebno v izreku tega sklepa odločiti tudi o stroških postopka. Kot izhaja iz 2. točke izreka tega sklepa bo o stroških postopka odločeno s posebnim sklepom po pravnomočno zaključenem upravnem postopku.

Pouk o pravnem sredstvu:

Zoper ta sklep je, ob upoštevanju drugega odstavka 319. člena ZVO-2, dovoljena pritožba na Vlado Republike Slovenije v roku 15 dni po vročitvi tega sklepa. Pritožba se pošlje pisno po pošti ali poda ustno na zapisnik na Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo, Langusova ulica 4, 1000 Ljubljana. Za pritožbo se plača upravna taksa v višini 18,10 EUR. Upravno takso se plača v gotovini ali z drugimi veljavnimi plačilnimi instrumenti in o plačilu predloži ustrezno potrdilo. Upravna taksa se lahko plača na podračun javnofinančnih prihodkov z nazivom: Upravne takse – državne in številko računa: 0110 0100 0315 637 z navedbo reference: 11 25704-7111002-35409026.

Postopek vodil:

Mihael Avsec
podsekretar

Pri vodenju postopka sta sodelovali:

Suzana Rak
sekretarka

Ana Kezele Abramović
sekretarka

Petra Bizjak
vodja oddelka za upravne zadeve
s področja industrijskih emisij

Vročiti:

- pooblaščenca stranke / upravljavca: Odvetniška družba Mihelj, Barbič in partnerji, o.p., d.o.o., Prvomajska ulica 23, 5000 Nova Gorica (za: Salomon, d.o.o., Vevška cesta 52, 1260 Ljubljana – Polje) – (primoz.barbic@vep.si) osebno elektronsko
- pooblaščenca stranskega udeleženca: Odvetnika Aleksander Tušek in Tanja Zorjan Tušek, Jurovska cesta 17, 2230 Lenart v Slovenskih goricah (za: Občina Lenart, Trg osvoboditve 7, 2230 Lenart v Slovenskih goricah) – (aleksander.tusek-odvetnik@vep.si) osebno elektronsko

Poslati:

- enotni državni portal e-uprava
- Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in energijo, Inšpekcija za okolje, Dunajska cesta 56, 1000 Ljubljana – po elektronski pošti (gp.irsoe@gov.si)
- Občina Lenart, Trg osvoboditve 7, 2230 Lenart v Slovenskih goricah - po elektronski pošti (obcina@lenart.si)